

РЕШЕНИЕ

№ 3513

гр. София, 05.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 05.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **6751** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и сл. от Закона за убежището и Б. (ЗУБ).

Образувано е по жалба на С. Д. А. Ш., гражданин на И срещу Решение № УП-121/03.09.2010 г. на И. О. П. Д. А. за Б. (ДАБ), с което е отхвърлена молбата на лицето за статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че административният акт е незаконосъобразен поради противоречие с материалноправните разпоредби на чл. 13, ал. 1, т. 5, вр. чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Искане се отмяна на административния акт и съдът да върне административната преписка на административния О. със задължителни указания за разглеждане на молбата за закрила по общия ред.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата и моли да бъде отменен оспореният административен акт.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е роден на 08.11.1987 г. в Г. Керчук, И, народност - арабин, вероизповедание – мюсюлмански сунит, семейно положение – неженен.

За първи път С. Д. А. Ш. е поискал статут с молба вх. № 26/08.01.2009 г. С Решение № 296/22.07.2009 г. на председателя на ДАБ е постановен отказ на статут на бежанец и хуманитарен статут в Р Б. Решението не е било обжалвано от чужденеца и е влязло в сила след изтичане на срока за обжалване.

За втори път С. Д. А. Ш. е поискал статут с молба вх. № 1219/10.11.2009 г. С Решение № УП-123/13.11.2009 г. на И. О. П. РПЦ-С. молбата му е била отхвърлена. Чужденецът не е обжалвал и решението е влязло в сила след изтичане срока на обжалване.

С. Джалил А. Ш. е подал в ДАБ П. МС трета по ред молба с вх. № 222/09.02.2010 г. за получаване на закрила. С Решение № УП-22/10.02.2010 г. на И. О. молбата му е била отхвърлена. Кандидатът отново не е обжалвал решението.

Във връзка с четвърта молба с вх. № 623/18.05.2010 г., И. О. П. РПЦ-С. с Решение № УП-69/20.05.2010 г. е отхвърлил искането за статут. П. проведеното интервю жалбоподателят твърдял, че е член на Иракската тюркменска национална партия и като такъв е преследван от Демократичната партия на Кюрдистан, като П. проведените интервюта в рамките на предходните производства, жалбоподателят декларирал, че не членува в политическа партия или организация. П. така констатираното противоречие административният О. не е кредитирал твърденията за заплахи срещу личността на жалбоподателя и е отхвърлил молбата като явно неоснователна. Решението е връчено лично на чужденеца на 23.06.2010 г., същото не е обжалвано и е влязло в сила на 01.07.2010 г.

Производството по издаване на процесния отказ е образувано по пета по ред молба вх. № 1160/31.08.2010 г. П. проведеното интервю жалбоподателят посочил отново, че има проблеми във връзка с членството му в Иракската тюркменска национална партия. Административният О. е приел, че тези твърдения не са подкрепени с доказателства и следователно не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 и 9 от ЗУБ и хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 от ЗУБ. Административният О. е отчетл, че е налице произнасяне по предходна негова молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут и че в настоящото административно производство лицето не е посочило нови обстоятелства от съществено значение за личността и държавата му по произход. По изложените съображения молбата за предоставяне на закрила е определена като явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ и е отхвърлена. Обжалваното решение е връчено на жалбоподателя в присъствието на преводач на 08.09.2010 г.

П. така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна:

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен О. по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 1 от ЗУБ - И. О. П. Д. А. за Б..

Спазена е предвидената от закона форма за издаването му по чл. 59 от АПК.

По време на производството не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Решението е издадено след проведено ускорено производство, образувано на основание последваща молба за статут по чл. 68, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Жалбоподателят е пълнолетно лице и не се ползва от временна закрила, поради което по отношение на него не са налице пречките по чл. 71 от ЗУБ за разглеждане на молбата му в ускорено производство. В административното производство е извършена регистрация на жалбоподателя, съставена е Евродак дактилоскопна карта, жалбоподателят е запознат с правата и задълженията си, съставен е документ за здравословното му състояние. В административната преписка се съдържа

становище на Д. А. „Национална сигурност”, че лицето не представлява заплаха за националната сигурност, поради което агенцията не възразява да му бъде предоставена закрила в Р Б, с което е изпълнено изискването на чл. 58, ал. 7 от ЗУБ. С жалбоподателя е проведено интервю на 01.09.2010 г., за което е съставен протокол, подписан от жалбоподателя, преводач и интервюиращия О..

П. издаване на оспореното решение не са допуснати нарушения на материалния закон. Правилни и законосъобразни са изводите на административния О., че по отношение на жалбоподателя не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 и 9 от ЗУБ и хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 от ЗУБ. Обоснован и напълно кореспондиращ на събраните доказателства по делото е изводът на административния О., че не се установяват нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, поради което като е отхвърлил молбата му като явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, административният О. е постановил оспореният административен акт П. правилно приложение на материалния закон.

По отношение на позоваването в жалбата на задължителното тълкуване на чл. 15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 Елгафаджи срещу Държавния секретар по правосъдието на Х, на разширен състав на Съда на Европейските Общности, то е неоснователно. Действително в него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Но също така в това решение е конкретизирано, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Това условие не е налице в настоящия случай, тъй като няма данни насилието в И да е достигнало към момента такава изключителна степен. В този смисъл е представеното по делото становище на заместник министъра на външните работи, вх. № 2122/20.07.2009 г. по описа на ДАБ, в което е посочено, че липсват основания към който и да било район или провинция на И да се приложи квалификация за наличие на „безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт”. Според цитираното становище актовете на въоръжено насилие имат епизодичен характер, те се проявяват с различна степен честота и интензивност в отделните райони, населени места и квартали на големите градове П. обща тенденция към намаляване. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори, свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва

да бъде установена. В обобщение съдът приема, че тълкуването на чл. 15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 на разширен състав на Съда на Европейските Общности, не изключва задължението на административния О. да преценява всеки конкретен случай поотделно, като обстоятелството, че държавата на произход на жалбоподателя е И, не е достатъчно само по себе си за предоставяне на статут.

По изложените съображения, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Д. А. Ш., гражданин на И срещу Решение № УП-121/03.09.2010 г. на И. О. П. Д. А. за Б., с което е отхвърлена молбата на лицето за статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137, вр. чл. 138, ал. 1 от АПК.

СЪДИЯ: